

Ellenfényben

Az utcán felejtve...

„Világvárosi” dimenziók

A párizsi Család- és GyermeK(védelmi) Intézet (francia nevén l'Institut de l'enfance et de la famille – rövidített nevén IDEF – havonta kiad egy rendkívül tartalmas, sok információt kínáló hírlevelet. A sűrűn nyomtatott néhány oldalon számos rendezvényről, kiadványról, kutatásról kapunk hírt. A francia szakemberek – vagy akár „csupán” szülők, érdeklődők – az Intézet gazdag könyv- és hanganyagtárában helyben tanulmányozhatnak kiadványokat, meghallgathatják konferenciák rögzített anyagát, nézhetnek videokazettára rögzített dokumentumfilmeket, műsorokat.

Szerkesztőségünknek rendszeresen küldik – a kölcsönös tájékoztatás jegyében – e hírlevelet, s bár mi a központ termékei közül csak ezt tanulmányozhatjuk rendszerességgel, a hírlevél tartalmi gazdagsága mindig irigységgel tölt el: lám, mire telik nekik gyermek- és család(védelem) terén...

A Hírlevél egyik száma arról tudósít, hogy az államtanács megbízásából az Intézet nagyszabású felmérést készített az örökbefogadásról. Nos, az örökbefogadhatóság kapcsán az elhagyott gyermekekről is helyzetfelmérést készítettek.

Annik Dumaret és Dominique-Jeanne Rosset az 1985-1989-es időszakot tanulmányozta e munkában. Megállapítják, hogy az „elhagyott” gyerekek száma stagnál az utóbbi évtizedben a francia fővárosban. Akár intézetbe adva, akár gyermeksegélyző, szociális intézmények gondjaira bízva, vagy akár csak az „utcán felejtve”, ezek a gyerekek magukban hordozzák nemcsak saját kis életük sérelmét, de szüleik, édesanyjuk élettörténetét is, ami viszont ezekben az esetekben alig követhető nyomon. A titkok és a titokzatosság meglehetősen akadályozó tényezők, ha örökbefogadásra kerül(ne) sor.

A kutatók, bár legtöbb adat nehezen hozzáférhető, le tudtak vonni néhány következtetést: a vizsgált időszakban a gyermeküket elhagyó anyák átlag életkora 25 év, 40%-uk hajadon, s ugyancsak 40%-uknak már van gyermeke. Az egészségi rendellenesség meglehetősen ritka – csupán 5%-ot tesz ki. Ezeknek az anyáknak több, mint 10%-a külföldről érkezik, hogy itt szülje meg – és hagyja el – gyermekét.

Íme, a „világvárosok” vonzásának milyen meglepő – kevéssé tanulmányozott – dimenziói is vannak...

Az elhagyott csecsemők 10%-a valamilyen fogyatékossgal rendelkezik. A tanulmány azt is rögzíti, hogy évente az anyák 12%-a meggondolja magát, s a szociális intézménytől visszaveszi gyermekét.

Párizsban a szociális háló által „kifogott” gyermekek 80%-át örökbe fogadják, a többi nevelőszülőkhöz kerül.

A tanulmány szerzői megállapítják, hogy az utóbbi időben a gyermek mellett hagyott „batyu” több információt tartalmaz a gyermekről és az anyáról. Az apára vonatkozó adatok azonban továbbra is a homályba vesznek.

Szávai Ilona